

Rentefradragsbegrænsningen rammer ikke kun ny men også allerede optagen gæld. Virksomheder, der har stiftet gæld i tillid til gældende regler med fuld fradragsret for renteudgifterne, rammes ligeledes af regelændringen, hvorfor beskæringen af rentefradragsretten de facto rammer med tilbagevirkende kraft.

I dansk skattelovgivning findes allerede regler, der sikrer, at fradragsberettigede renteudgifter ikke er uforholdsmæssigt store i forhold til virksomhedens størrelse.

En stramning burde baseres på eksisterende og internationalt kendte regler om tynd kapitalisering.

Hvis man ønsker værnsregler over for tynd kapitalisering bør disse rettes mod det relative forhold mellem gæld og egenkapital og ikke baseres på en absolut grænse. En sådan absolut begrænsning er enestående og kan ikke findes tilsvarende i lande, hvormed Danmark normalt sammenligner sig.

Det foreslåede renteloft er i strid med i EU-retten, nærmere bestemt etableringsfriheden.

Det har i debatten været nævnt, at der i Tyskland arbejdes med tilsvarende regler. Det er ikke korrekt. Tyskland arbejder med et krav om en vis »interest cover«, dvs. et maksimum for, hvor stor en del af indtjeningen før renter og skat (EBIT), der kan nedbringes med renteudgifter. England har haft sådanne regler i en årrække. Det er regler, der tilsigter en armslængdebedømmelse. Dette er ikke tilfældet med en absolut grænse.

Selskabsskattenedsættelsen rammer også allerede foretagne investeringer. Det er nødvendigt med symmetri mellem lettelserne og strammingerne. Endvidere er det nødvendigt af hensyn til at reetablere det provenu, som allerede er tabt som følge af kapitalfondenes aktiviteter.

Det er korrekt, at der allerede findes regler tynd kapitalisering. De nuværende regler har imidlertid et ganske andet sigte.

Formålet med de nuværende tynd kapitaliseringsregler er alene at sikre, at en koncern ikke ved *koncerninterne* transaktioner vilkårligt konverterer ikke fradragsberettigede udbytter til fradragsberettigede renter. Det kan ske hvis datterselskabets aktivitet fortrinsvis finansieres ved lån fra moderselskabet. Ifølge OECDs armslængdeprincip kan rentebeskræring *ikke* foretages, hvis datterselskabet kan sandsynliggøre, at f.eks. en bank ville have ydet lånet på samme vilkår og beløb. Kan sådan dokumentation skaffes, kan der ikke ske rentebeskræring.

Formålet med lovforslaget er et andet, nemlig at beskære renter, der ikke vedrører driften. Beskræringen gælder således alle former for renteudgifter. Det er derfor nødvendigt også at inkludere ekstern gæld, hvorved armslængdeprincippet ikke giver mening.

Når det er sagt, er »renteloftet« en tynd kapitaliseringsregel, der siger, at den skattemæssige egenkapital ikke må være negativ.

Efter regeringens opfattelse er forslaget i overensstemmelse med EU-retten. Lovforslaget skal ses i lyset af territorialprincippet og hensynet til en afbalanceret fordeling af beskatningsretten. Hvis koncernen har fravalgt international sambeskatning, beskattes koncernen af aktiviteterne i Danmark - og har med forslaget kun fradrag for finansieringen af disse aktiviteter. Hvis koncernen har valgt international sambeskatning, beskattes koncernen af dens globale aktiviteter - og har med forslaget fradrag for finansieringen af de globale aktiviteter. Her til kommer, at 20 pct. af anskaffelsessummen for udenlandske aktier kan medregnes ved beregning af renteloftet. Nedsættelsen af fradragsværdien til 55 pct. opgives.